

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru z pošiljanjem na dom za celo leto K 4.— za pol leta „ 2.— za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. List se pošilja do [odpovedi].

Deležniki katol. tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri gospodu Novak-u na velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Štev. 9.

V Mariboru, dne 1. marca 1900.

Tečaj XXXIV.

Zavornice gospodarskega razvitka.

Da deželna in osrednja vlada zanemarljata nas spodnještajarske Slovence v narodnostnih stvareh, vedeli smo že dolgo. Toda kako smo prezirani in zapostavljeni tudi v gospodarskem oziru, spoznavati je začelo spodnještajarsko slovensko ljudstvo bolj jasno še le zadnja leta, ko se je med njim vzbudila združna misel. Z združno mislijo se je prineslo našemu ljudstvu tudi prepričanje, da mora začeti svoja posestva umno obdelovati, ako hoče v sedanjih časih izhajati in še zraven vojevati boj proti velikemu kapitalu.

Ljudstvo je zaželelo vsled tega po pouku. Toda od kod naj dobi pouk? Za celi Spodnji Štajar je določen le eden potovalni učitelj, ki je strokovnjak v vinarstvu in sadjarstvu. Ta učitelj sicer neumorno potuje in poučuje, toda vsem prošnjam ukaželjnih kmetov ne more ugoditi, ker je prošnji preveč, a časa premalo. Za živinorejo in mlekarstvo pa Spod. Štajarci nimamo posebnega potovalnega učitelja, ampak ga moramo deliti z Gornjim in Srednjim Štajarjem. Da ga vsled tega le redkokedaj vidimo med seboj, ni njegova krivda, ampak onih gospodov, ki mu določajo tako velik delokrog. Za poljedelstvo, ki je toli važna panoga gospodarstva, pa nimamo nobenega učitelja. Istotako ne za obdelovanje travnikov, za konjerejo, svinjerejo. Dežela ali pa c. kr. kmetijska družba, ki jo vzdržuje država, bi morala skrbeti za nas, pa ne skrbi. Kakor da bi bilo vseeno, ali slovenski kmet vspeva, ali pa ostane neveden in propada.

Tudi za gospodarsko-strokovno poučevanje našega ljudstva po časnikih, knjižicah, ne skrbi ne dežela ne država. Dežela že celo nič ne stori zavoljo dobro nam znane neprijaznosti do Slovencev. Državna kmetijska družba izdaja sicer radi lepšega tudi slovenski gospodarski list toda list je brezdvomno najslabši gospodars. list cele Avstrije. Zraven pa še prihaja navadno po jeden ali dva meseca pozneje kakor njegov nemški bratec, torej tako pozno, da davno že ni več res, kar se v njem nahaja. Škoda je za denar, ki ga izdaja družba za ta list. Med slovenskim ljudstvom je ta list, hvala Bogu, neznan.

Strokovnih gospodarskih šol še Spodnještajarci nimamo. Fantje pa, ki pohajajo nemške strokovne šole, se malokdaj vrnejo zopet na očetov dom. Ni čudo. Po eno, dve leti se uči v mestu nemščine, potem pohaja tri ali štiri leta strokovno šolo, in ko poteče teh pet, šest let, pozabil je fant na očetov dom in se navadil na udobno življenje. Nemške strokovne šole so za slovenske fante pogubonosne.

Zadnja leta se je ustanovilo na Spodnjem Štajarju par viničarskih šol. A tudi tukaj ravna dežela z nami škandalozno. Kot učitelji se nastavljajo nemško misleči možje, ki le lomijo slovenščino in se preradi pečajo z nemško politiko.

Po drugih deželah učitelji različnih gospodarskih šol in zavodov objavljajo po listih poučne spise in navode. A pri nas? Mi nimamo takih učiteljev, zato tudi listi ne morejo dobiti moža, ki bi zastavil svoje pero za ljudsko naobrazbo v gospodarskih stvareh.

Tako se nam godi Spodnjim Štajarcem, in sicer zaradi tega, ker smo Slovenci! Slišimo, da misli pri razgovoru o programu nove vlade govoriti dr. Ferjančič. Ne dvomimo, da bo dobro rešil svojo nalogo. Toda nam se zdi, da bi bilo boljše, ako bi govoril kak obmejni poslanec. Iz lastnega prepričanja in z mnogoštevilnimi dokazi bi lahko opisal ministerstvu, kako se z nami ravna ne le v narodnostnih, ampak tudi v gospodarskih rečeh. Skrajna sila je, da se neznosne razmere spremenijo.

Državni zbor.

Na Dunaju, dne 24. februarja.

Ni še preteklo tri leta, kar je zbran sedanji državni zbor, a imamo v tem času že šesto ministerstvo. Vrstila so se ministerstva: Badeni, Gautsch, Thun, Clary, Wittek, Körber. Večinoma je vsako ministerstvo ob svojem nastopu dajalo lepe obljube; pa saj obljube so dober kup! Kaj tudi pomaga ministru, če kaj lepega obeta, če pa nima pomoči, ne od zgoraj, ne od spodaj, da tudi reši svojo besedo. Tako smo slišali v četrtek 22. t. m. zopet lepe obljube iz ust novega ministerskega predsednika. Obetal je, da hoče mir napraviti med Čehi in Nemci; da hoče pomagati raznim stanovom, zidati nove železnice, zavarovati zasebne uradnike za slučaj onemoglosti in starosti; vpeljati prisilno zavarovanje proti požaru, hoče pospeševati poljedelstvo v vsakem obziru, zboljšati deželne finance s tem, da vpelje doklade na žganje, itd. Prosi toraj

Listek.

Na jug!

Črtica s pota. — Avguštin Stegenšek.

(Dalje.)

7.

O Florenci hočem danes s Teboj kramljati, dragi bralec, o cvetoči Florenci. Povem Ti pa, da sem malo v zadregi, kako naj pišem, da ne bom preobširen ali pa dolgočasen. V Florenci je namreč vse lepo, vse umetno, vse okusno; ako bi bil hotel vse ogledati, bi bil moral več mescev tam ostati. In ako bi samo to opisal, kar sem v treh dneh videl, bi se Ti naveličal, ker živa florentinska umetnost se more videti in občutiti, ne da se pa opisati. Podati Ti hočem le par črtic. Zato Te povabim, da greva najprej v lepo Marijino cerkev — Maria Novella. — V njej sem štirikrat bral sv. mašo. Priljubila se mi je radi lepih slik, še bolj pa radi pobožnih menihov dominikancev, ki čujejo in molijo pri tem Marijinem svetišču že od časa sv. Dominika. Skoz dvestolet so stavili to cerkev in ko so jo papež l. 1420 posvetili, še vendar ni bila gotova pročelna stran. Zidana je v

gotičnem slogu in je posebno znamenita radi kapelic, ki so razvrščene okoli glavnega altarja in so slikane od najboljših umetnikov. Tukaj tekmujeta Dominik Girlaudájo in Andrej Orkánja; prvi nam v širokih potezah stavi pred oči življenje Marijino in Janeza Krstnika, drugi nas pa popelje v raj in nam pričara na steno nebrojne vrste svetnikov, katerim sije čista blaženost iz obraza. Girlaudárjeve slike imajo v zgodovini umetnosti veliko važnost, imajo pa tudi svoje hibe. Največja je gotovo ta, da je preveč rad ovekovečil v njih svoje sodobnike. Naslikal je na prim. rojstvo Marijino. Sv. Ana leži na postelji, druge ženske si dajo v ospredju opraviti z novorojenim detetom, skozi vrata pa prihaja cela vrsta plemenitih gospa čestitat srečni materi; podobe teh gospa pa so — rekel bi — nič drugega ko fotografije ob času slikarjevem živečih Florentink. Bolj srečen se mi je zdel Orkánja v svojem rajju. Naslikan je na prav visoki in ozki steni. Na vrhu se vidita Kristus in Marija sedeti drug poleg drugega na visokem prestolu, ob straneh pa so razrejeni svetniki in angelji nad njimi v mnogih vrstah, ob spodnjem robu pa je še nešteta množica, vsi v dolgih oblekah in z znamenji svojega stanu, vsem sije pristrčna radost in neka nebeška iskrenost iz obraza in očij. Čeprav je nad 200 glav na tej podobi,

se umetnik ne ponavlja, ampak povsod najde kako posebno potezo ali kak posebno srečen izraz. A te podobe ne bodeva natančneje ogledovala, ker sem že izbral za Tebe, dragi bralec, vrsto drugih, bolj jasnih in še bolj izvirnih podob. Iz cerkve pridem namreč na levo roko v bogato slikan hodnik, ki obkrožuje četirivoglato dvorišče in vodi do glasovite »španske kapele«. Ta je čisto priprosta stavba, štirikot s križnatim svodom in plitvo polukrožno dolbino za altar proti severovzhodu. Vse stene pa so okrašene z znamenitimi slikami. Te slike imajo le eden namen: povelicati sv. cerkev in pa delovanje dominikanskega reda v katoliški cerkvi. Dominikanci so nastopili v času, ki je bil za sveto vero jako težaven. Katoliš. ljudstvu je manjkalo pouka, še bolj pa lepega zgleda, zato je vladala po nekod nevednost, ponekod pa je cvetela krivovera. Sv. Dominik je zato poslal svoje tovariše med ljudstvo; njih edino orožje je bila pridiga, še močnejše pa menda molitev in revščina in zatajevanje. S tem so pridobili ljudstvo, z učenostjo pa so premagali učenjake. Saj je ravno iz redu dominikancev največji modroslovec — sv. Tomaž Akvinski. To dvojno delovanje dominikanskega reda je uprizoril umetnik ob stenah na levi in desni. Na levi je proslava katoliškega znanstva. Sv. Tomaž Akvinski sedi na visokem

zbornico, naj ne pozabi na te različne ljudske potrebe. Govor ministra Körberja se je v obče sprejel s pohvalo in ni dvoma, da ima ta mož dobro voljo in velike zmožnosti. Toliko bolj neprijetno za njega, ko je kmalu sprevidel, da je njegov trud skoraj brezvspešen!

Körberjeve zmote.

Kmalu, ko je Körber postal ministerski predsednik, je poklical zaupne može izmed Čehov in Nemcev, naj se pogovorijo med seboj zavoljo narodnostnega mira. Razgovori so trajali nekaj tednov. Čehi sami priznavajo, da bi se zdaj v nekaterih točkah morda bilo doseglo porazumljenje. A v sredi med temi razgovori se skliče državni zbor in konec je vsem razgovorom. Naj bi bil Körber vsaj tako dolgo še čakal z državnim zborom, da se razmere razjasnijo! Nadaljna napaka njegova je ta, da se na druge narodnosti kar nič ni oziral v svojem govoru. Ravno tako, da še bolje, kakor med Čehi in Nemci, treba napraviti mir in dati pravice Slovincem na Štajarskem, Koroškem in v Primorju. Saj mu mora znan biti jezikovni načrt, katerega je predložila »kršč. slovanska narodna zveza« po dr. Gregorecu ob koncu zadnjega zasedanja pred božičem. Jako dober vtis bi bilo napravilo na vse krščanske stranke, če bi bil minister tudi obljubil, da hoče njegova vlada gojiti verski življenjski ter skrbeti za krščansko odgojo mladine. A o tem je popolnoma molčal.

Razprava o ministerskem govoru. Takoj po Körberjevih besedah se je vzdignil vodja čeških poslancev dr. Engel ter predlagal, naj se začne v prihodnji seji razprava o ministrovem govoru. Temu nasproti predlaga v imenu Poljakov vitez Javorski, naj se razprava začne v eni prihodnjih sej. V teh 2 predlogih se je že razodelo nasprotje med Čehi in Poljaki. Pri glasovanju se je odklonil predlog Čehov, sprejel se je pa po večini glasov predlog Poljakov. Voditelji nemških strank so se uprli predlogu Poljakov; njim ni mar za tako razpravo.

Razgovor o vojaških novincih.

Radi znanih dogodkov v državnem zboru se vladi ni dovolilo za l. 1898 in za 1899 jemati vojaških novincev. Za l. 1900 pa hoče vlada to dovoljenje dobiti od državnega zbora. Vladni zahtevi je predsednik dr. Fuchs vstregel s tem, da je izbiranje vojaških novincev postavil kot prvo točko na dnevni red seje 22. februarja. O tej zadevi sta govorila socialni demokrat Schrammel, ki hoče vse ljudstvo oborožiti in stalno armado odpraviti, prusak Türk, ki je presv. cesarju očital, da ne

ravna viteško, ker se oddajajo Angležem sedla za konje proti Burom in 23. februarja češki poslanec Doležal, ki je očital vojnemu ministru, da ne govori resnice. Odgovarjal je vsem trem poslancem deželno-bramborški minister Welsersheimb, ki je dokazal potrebo vojaštva, ker se le z njimi zamore braniti domovina. A temu ministru se je od raznih strani zelo ugovarjalo, posebno, ko je rekel, da je vojna potrebna tudi proti domačim sovražnikom. »Kdo so ti domači sovražniki?« so klicali soc. dem. »Povejte sovražnike!«

Razprava o ustavi dela v premogokopih.

Že več tednov se ne dela v premogokopih po severno-čeških pokrajinah. Do 70.000 rudarjev je ustavilo delo, ker niso zadovoljni z dozdajšnjim plačilom. To stvar so spravile pred državni zbor razne stranke; vložilo se je 8 nujnih predlogov. Po opravljenem redu se mora o nujnih predlogih takoj obravnati. Ta obravnava se je tudi v četrtek in v petek vršila. V obravnavo je segel v petek tudi poljedelski minister Giovanelli, ki je med drugim priznal, da se mora nekaj storiti za delavce v rudokopih; a tega ne more obljubiti, da bi se dovolilo delavcem, delati le skozi 8 ur na dan. Tu pa je nastal strašen hrup proti ministru od strani socialnih demokratov, ki je postal tako silen, da je moral predsednik sejo skleniti, ne da bi bil v stanu, drugo sejo naznaniti, kakor je običajno.

Glasovanje po imenih.

V petek se je pokazal vnovič velik propad, ki je nastal med Čehi in Poljaki. Dr. Stransky je predlagal, da se ima poprej razgovarjati o nujnih predlogih, a pozneje se le o vojaških novincih; o tem pa naj zbornica določi z glasovanjem po imenih. Z Mladočehi so glasovali pruski divjaki in socialni demokrati; — »kršč. slov. narodna zveza« se je zdržala glasovanja, druge stranke so pa glasovale proti mladočeškemu predlogu. Predlog Stranskyja se je zavrgel z 136 glasovi proti 85 glasovom. Vsled tega glasovanja po imenih je odpovedal Javorski skupno sejo desniškega odbora; razkol med Čehi in Nemci je postal hušji. Dokler se Čehom ne povrnejo pravice, katere so vživali do 17. oktobra lanskega leta, ne morejo pripustiti mirnega dela v zbornici. Vlada jim takoj povrne te pravice, če k temu privolijo nemški levičarji; a tem ni mar za nič drugega, kakor za nadvlado Nemcev čez Slovane.

Kršč. slovanska narodna zveza.

Ta državnozborna skupina je imela takoj ob začetku zborovanja dolgotrajne razgovore

o svojem postopanju. Občno je prevladalo prepričanje, da člani te zveze ne morejo in ne smejo začeti obstrukcije radi nabiranja vojaških novincev. Sklenili so se potrebni koraki v zadevi deželnega šolskega nadzornika za Spodnji Štajar. Dr. Gregorec je predložil interpelacijo zaradi imenovanja dr. Glasa za okrajnega sodnika v Ptuju. Po predlogu posl. Žičkarja sta se njegova predloga zastran katehitične postave in radi brezobrestnih državnih posojil izročila prvi proračunskemu, drugi poljedelskemu odseku brez prvega čitanja.

Politični ogled.

Obsojeno obrekovanje. «Slovenski Narod» je napadel 6 kat. slov. poslancev iz Kranjskega, da so se dali od vlade podkupiti s tem, da je dobila kranjska «Gospodarska zveza» 5000 gld. podpore. Državni poslanci iz Kranjske pa grofa Clary-ja niti niso prosili za to podporo, temveč je že prejšnja Thunova vlada dala gospodarski zvezi 2000 gl. A «Slov. Narod» je po svoji navadi vso stvar čisto zvil ter obrekoval slovenske katoliške poslance. Vsled tega je zveza jugoslovanskih poslancev sklenila naslednje: «Slovanska krščanska narodna zveza» smatra trditve «Slovenskega Naroda», da bi bilo šest njenih udov od Clary-jeve vlade podkupljenih za razžalivo obrekovanje in ugovarja proti temu najodločnejše. — Ta sklep se je sprejel soglasno. Poslanci iz Kranjskega obeh strank so se zdržali glasovanja.

Nepotrebno kavsanje. Naši slovenski dnevnikarji so si začeli očitati, da izdajajo politične tajnosti ter škodujejo s tem slovenski stvari. Tako na pr. se očita «Edinosti», da je izdala nakano vlade, ki misli za Spodnještajarsko nastaviti posebnega nadzornika, in s tem preprečila njega imenovanje. To očitje se je izkazalo sicer kot neutemeljeno, toda če bi tudi res bilo, ali se potem res ne more več imenovati nadzornik? Naši poslanci se dajo s takimi očitjanji ustrašiti in mislijo, da je krivda pri slovenskih časnikih. Ministri si lahko potem v vsaki reči naročijo tako izblebetanje in Slovenci ne bomo nikdar ničesar dobili.

Imenovanja. Poljak dr. Bilinski je imenovan ravnateljem avstro-ogerske banke. — Udom gospodske zbornice so imenovani dr. Bilinski in češki industrialec Šebor, bivši voditelj Nemcev Plener in vseučilišni profesor liberalec Menger, bivši naučni minister Bylant-Rheidt in grof Latour. Prva dva pristopita k desnici, druga dva k levici, tretja dva k srednji stranki.

prestolu; v rokah ima knjigo z napisom, da ima vso svojo modrost le od zgoraj — od Boga. Okolu njega so angelji; evangelisti, katere je tolmačil in pa tisti preroki, katerih spise je razložil, so ga vzeli v svojo sredo; pri nogah Tomaževih pa sedijo trije paganski modrijani, katere je svetnik v svojih knjigah zavrnil in premagal. Zatem še sledita dve vrsti podob in kažeta obseg Tomaževega znanja, Tomaževih čednosti. Ali ni to lepa pohvala ponižnega dominikanca, ki bi bil lahko kot grof se sprehajal po lovih in se razveseljeval v veseli družbi, pa je rajši oblekel redovniško haljo in se z obljubo odrekel svoji volji?

Desna stena pa hvali dominikanski red zaradi njegove gorečnosti v skrbi za duše. Papež in cesar vladata svet in skrbita za mir, duhovniki, pred vsem pa sinovi sv. Dominika — skrbijo za duše: eni učijo vernike, drugi spreobračajo nevernike, tretji odvezujejo grešnike, četrti vodijo duše na poti popolnosti v nebesa. To so glavne misli te slike.

Pa kako modro je sestavljena! Poprek je razdeljena v trojno polje. V prvem polju — spodaj ob levi — se vidi velikanska florentinska stolnica, predstavlja pa vesoljno cerkev. Pred njo sedita na vzvišenih sedežih papež s kardinalom in škofom ob desni in cesar s prvim ministrom in vojskovodjo ob levi. Pred

zastopnikoma duhovne in posvetne oblasti pa se pase čeda ovc — znamenje vernikov, — čuvajo pa jih beli črnolisasti psi — podoba dominikancev. Besedo domini-kani so namreč kaj radi tolmačili po svoje dominikanes = Gospodovi psi, ker je mati sv. Dominika videla v sanjah psa z bakljo v gobcu in se je reklo, da to pomeni njenega sina, ki bo z bakljo sv. vere predirjal vso Evropo. Ob desni strani čede je naslikano delavno življenje kristjana, na levi pa premišljujoče. Ti se spominjaš, dragi čitatelj, da je Gospod rekel v Lazarjevi hiši Magdaleni, da si je boljši del izvolila. Kakšen pa je bil ta del? Pri nogah Gospodovih je sedela in je premišljevala njegove besede. Marta je imela posvetno skrb za večerjo. Želja izbrati z Magdaleno vred boljši del je rodila v srednjem veku mnogo redov, ki so se pečali samo z molitvijo in pokoro. V preteklem stoletju pa so take redove odpravili pri nas. Rekli so, da ni od njih nobene koristi. Pa tudi molitev redovnikova koristi delavskim stanovom, koristi državi. Kdor misli nasprotno, ta pozabi, da je Mojzes le tedaj zmagoval nad Ameličani, dokler sta mu Jozue in Kaleb roki podpirala, da jih je visoko stegoval v goreči molitvi; Bog ve, ali bi bil zmagal, ako bi bil prejel za meč in bi šel v bojno gnječo in trušč trobent. Pa to samo mimogrede.

Na levi strani slike zreš premišljujoče življenje: redovnike in redovnice zbrane v skupni molitvi; nebeški mir sije z njih obrazov. Na nasprotno plat pa je delavno življenje: kmet in meščan se tu družita; tu zreš kraljico in slikarja; tu te gledata sivolasa starček oprt na palico in lepolasa deklica. Ta del slike pa stoji v zvezi z dvema skupinama na desni strani spodnjega polja. Psi planejo na lisice in jih raztrgajo; en dominikanec pa jih ščuva. Lisice pomenijo sovražnike sv. cerkve. To prisposdobo pojasni slikar sam. Zakaj poleg stoji sv. Dominik in uči trdovratne, ki mu ugovarjajo in nočejo poslušati, in pa sv. Tomaž, ki dokazuje v odprti knjigi katoliške nauke krivovercem. Eni ga popožno poslušajo, eden že trga celo svoje krivoverske knjige; a drugi se mu upirajo. (Dalje prih.)

Smešničar.

Pri velikonočnem izpraševanju vpraša župnik fanta: »Kje si bil rojen?»

Fant: »Doma v stranski izbi.«

Župnik: »Pa pri kateri številki?«

Fant: »Tedaj še table nismo imeli, ker so jo oče še-le pozneje kupili.«

V nižjeavstrijskem deželnem zboru je večina sprejela spremenjeno volilno presodno za dunajski mestni zbor. Učitelji bodo volili v drugem razredu, v četrtem razredu bo volil vsak, ki je že vsaj tri leta na Dunaju, k volitvi se ne sme in ne more nihče siliti. Krščanski socialci upajo, da še ne bodo tako hitro izgubili večine v dunajskem mestnem zboru.

Herbert Bismark, sin umrlega Bismarka, bi tudi rad postal velik in slaven. Bismarkovi obitelji prijazni listi pišejo, da bo sedanji nemški državni kancelar Hohenlohe kmalu odstopil in na njegovo mesto pride Herbert Bismark. Toda to je le po-božna želja Bismarkovcev, kajti znano je, da sedanji nemški cesar Bismarkov ne mara.

Milan zna. Srbski razkralj Milan je minole dni zopet osleparil Srbijo za 10 milijonov gold., ki so bili odločeni za topove, naročene v Franciji. Milan pa je vtaknil denar v svoj žep, toda Francija je bila že tako pozorna ter ni poslala topov. Vojni minister Vučkovič se je peljal na Francosko, a ko je zvedel za sleparijo, se je usmrtil, ker je bil za denar soodgovoren.

Vojska v Južni Afriki. Kako se godi burskemu generalu Cronjetu, ki je zapustil oblegovanje Kimberleya in se napotil proti Bloemfonteinu, o tem se čujejo različni glasovi. Angleški brzojav pravi, da se Cronjetu godi slaba, da ga je zajel angleški general Roberts in da bo se moral s svojimi vojaki udati ali pa se dati postreljati. Burske vesti pa pravijo, da se Cronjetu godi dobro in se z uspehom bori proti angleški premoči, da mu prihajajo na pomoč čete, ki se prej oblegale Ladysmith. No, kmalu se bo moralo zvedeti kdo ima prav. Ladysmith še vedno ni osvojen, čeprav se je večina burskih čet odstranila ter šla generalu Cronjetu na pomoč. Iz tega je razvidno, kako oslABLJENE so moči generala Bullerja.

Dopisi.

Iz ptujske okolice. Čuj, bojni rog, konj rezgetanje, hrumenje silnih čet in jekel žvenketanje. — Te besede, katere sem slišal lani o priliki neke Ciril-Methodove slavnosti, prišle so mi nehoté na misel dne 11. febr. In kako to? Je-li se unela pri Ptujju kaka vojna ali se morda sliši sem gromenje burskih in angleških topov? Ne! V Ptujju je moralo tako biti, ko je 7. febr. izbrana četa 14erih mestnih očetov z gosp. županom na čelu šla v silni, krvavi boj — mislite nad Angleže? Ne! v boj za — neomadeževano čistost ptujskega mesta. Smejal se bo kdo, a stvar ni nikakor smešna, počakajte, da povem vse. Prišel sem dne 11. februaja po opravkih v Ptuj. Ko sem opravil, stopim v bližnjo gostilno, da se okrepčam. Pa kako se začudim, ko mi gostilničar pridrvi z nekim papirjem nasproti, kričeč: «Vi bindišarji ste prave nesnage.» Ta pozdrav me je sicer osupnil in že sem se obračal, a radoveden sem bil, kaj da je vzrok tej olikanosti pristnega nemškega gostilničarja in ostal sem. Dajte sem ta papir, da vidim, kaj da je, da tako rešite v mé. Da mi in pokaže s prstom, kje naj berem. Pogledal sem najprej, kaj da imam v rokah in s strahom opazim, da je «Pettauerzeitunge» št. 6. Pogledal sem slavne lista prvo stran in videl poročilo občinske seje dne 7. febr. Ker mi je gostilničar pokazal na točko 8 dnevnega reda, zanimala me je seveda ta najbolj. Glasi se: Prošnja dr. Gödel-a v Gradcu, da naj se vpelje v kuhinji in gostilni nemški jezik (to menda pomeni izraz «deutsche Ausdrucksweise»). Radoveden sem bil, kako so mestni očetje rešili to prošnjo. Izjavljam pa naprej, da poročam vestno po poročilu Pettauerce. Točka 8. Poročevalec gsp. obč. svetovalec Karl Filafarro predlaga, da bi v tem oziru občinski svet in mestni urad postopala skupno v dosego istega namena in se posebno ozirala na

to takrat, če se komu daje od občine dovoljenje (najbrž za gostilno).

Gosp. svetovalec Rossmann ne pričakuje ničesar od take platonične želje, posebno če se uvažuje, da so nekateri gostilničarji v narodnem oziru mlačni. — Gospod svetovalec Kratzer imenuje pešico gostiln, ki so se povzdignile do jedilnih listov in priporoča, da se vpliva v tem oziru le z željami. Načeloma je občinski svet dolžan, da zahteva v tem oziru po mogočnosti nemške jedilne liste in posebno se naj to povdarja pri novih dovoljenjih, zakaj siliti se v to še sedaj ne more nihče. (Aha!) Sedaj pa spoštovani čitatelji «Slov. Gospodarja» pazite na svoje želodce. Ko ste do sem brali, so se Vam gotovo cedile sline po izbranih in dobrih nemških jedilih na nemških jedilnih listih; sedaj se pa bojim, da bi se kedo ne prijel za robec in si držal nosa, ob enem pa odprl usta, da se zadosti začudi nad tem, kar je slavni občinski svet obravnaval pod isto točko 8. o nemških jedilnih listih. — Svetovalec Kersche, to je najbrž tisti gospod pri sodniji, ki je sprožil enkrat velikansko misel v obč. svetu, da naj se vse stvari iz «Slov. Gosp.», tičoč se Ptujja, zbirajo ter vsak četrta leta izročijo sodniji — ta gospod torej je iznašel tajno zvezo med nemškimi jedilnimi listi in stranišči. — Prosim potrpljenja in poslušajmo zopet Pettauerco. Svet. Kersche opozarja na to, da ulico Steinmetzgasse vporabljajo prebivalci iz okolice s posebno ljubeznijo kot stranišče; to mora v sredini mesta človeka presenetiti. Tudi drugače ta ulica potrebuje več pozornosti. Vzdigne se g. župan in reče, da se je mestni urad obrnil na župni urad sv. Petra in Pavla, da bi se deloma zabranilo tako gorostasno počenjanje prebivalcev iz okolice. Morebiti (!) bi bilo primerno, da bi stavbarski odsek postavil nekaj stranišč. Svet. Filafarro je slavnega mnenja, da bi bilo pomnoženje takih prilik (menda pomnoženje javnih stranišč?) odveč in prevljudno. Mestna straža pozna taka najprijetnejša mesta, naj torej pazi in energično postopa. Ljubeznjiv je pogled, pravi dalje, na okoličane po nedeljah v minoritski ulici. Gosp. notar mi bo dovolil vprašanje, kako se pomnožuje kaka reč, katere še ni. Pomnožiti se more le to, česar že kaj je; po mojem prepričanju pa še Ptuj nima javnega stranišča, za to se ne morejo pomnoževati ampak morajo se še le začeti postaviti. Stranišče pri gledališču po mojih mislih ni javno, ker je prvič preveč skrito, drugič pa napis «Abort» okoličanom nerazumljiv. Sedaj se pa vzdigne zopet svet. mizar Kratzer, odpre svoja usta ter drastično slika prvotno stanje (Urzustand) naših slovenskih prebivalcev na deželi ter priporoča stranišče v gledališču vedni pozornosti. — Proti takim nepobeljenim olikanim ljudem, rekel je, mora se postopati z največjo brezobzirnostjo (čujte, okoličani to ste vi) in vsak hudodelnik naj se prisili, da osnaži prostor kakor je bil prej (to menda pomenijo besede: betroffene Frevler sollte man zur Herstellung des status quo ante zwingen). Svetovalca Blanke in Rossmann sta pripisovala krivdo tudi tistim, ki snažijo mesto, češ, da se branijo storiti svojo dolžnost. Nastopil je na to dr. Treitl ter dal po ušesih tudi meščanom rekoč: Povsem nedopustno in kazni vredno je, da pri belem dnevu vozovi napolnjeni z gnojem okrašujejo ulice. Tako je šla istega dne ob polu najstarejših predpoludne cela karavana takih dišečih nestvorov v najlepši dušni harmoniji (!) svojo pot in njeni sledovi so kazali pot, po kateri je šla. Krasno rečeno, ni res? Vidi se, da učeni g. dr. nima samo talenta za zdravljenje, ampak tudi za poezijo. Ko še je dal brco okrajnemu zastopu, da premalo skrbi za snago na cestah pred mestnimi vrati, vsedel se je.

Po mojem prepričanju imajo čitatelji za danes tega dovolj, svoje opazke o tej zgodovinsko imenitni seji prihranimo si za prihodnjo.

P. H.

Od Sv. Bolfenka v Slov. gor. Dobro

gospodariš, zvesti Gospodar! Da bi le kaj Slovincem prigospodaril z neumornim nanzanilom marljivega delovanja raznih društev v blagor domovine. Iz Pesničke doline pa nič ni vabil na kako zborovanje ali prosto zabavo. Vse spi?! Kaj še! Nimamo ravno zveze po telefonu, še le bo, ko mimo nss zadrda železnica Purkla v Ptuj, — vendar pa imamo vsakdanjo vozno pošto na Ptuj in k Sv. Andražu v Slov. goricah ter dobivamo glasove iz Wörishofna, Dunaja, Gradca, Zagreba, Gorice, Celovca, Ljubljane in iz vseh domačih kotov. Naša župnija ima le 970 prebivalcev, a glej! Koledar družbe sv. Mohorja ima 113 udov; prekosi razmerno vse župnije od zelene Mure tje čez košato Konjičko Goro do Črešnjic. Pogledaj na pošto, tukaj prihaja na mesec čez 300 raznih časnikov, med temi je 36 naročnikov «Slov. Gsp.» 9 gospodarskih listov, Slovenec, Domovine, Domoljubi, Cvetje (15) in cela kopica raznih nabožnih, poučnih, leposlovnih listov na pr. Dom in svet, Slov. učitelj, Vrtec, Venec itd. in to samo katoliško-narodno-gospodarsko berilo; saj so vsi naši spoštovani predstojniki, kakor tudi šolska gospoda katoliško-narodnega mišljenja in delovanja. Živili! Da-li kdo bere? Vsi od veleposestnika do viničarja, razven nekaj bojevitih fantalinov — vsi se brigajo ter že komaj čakajo na časopise in knjige.

Ako še se omeni župnijska knjižnica s 600 knjigami pomnožena s knjigami Jugoslovske akademije in rajnega dobrotnika gosp. dr. Muršeca, reči smemo; To je naše bralno in zabavno društvo; vsaka hiša, cela občina, vsa župnija Sv. Bolfenka v Slovenskih goricah.

Iz Murščaka. Strašen vihar je razsajal pri nas dne 20. februarja, vihar, kakoršnega ne pomnijo najstarejši ljudje. Okoli tretje ure popoldne je pribučalo od južne strani s tako silo, da smo malodane trepetali. Vihar je naredil mnogo škode, ker skoraj v naši občini ni hiše, ki bi ne pričala z golimi rebri o strašnem viharju. Posestniku J. Jurjeviču je raznesel vihar celo ostrešje raz hišo, več metrov daleč izruval sadno drevje in mu tako povzročil obilo škode. Še večjo škodo je naredil vihar po gozdih, kjer je podiral in potrl stoletna drevesa, mogočne hoje, na katere se je z dopadanjem oziral ubogi kmet ter upal iz njih izkupati lepega denarja, ali zdaj ležijo na tleh ter niso za drugo, kakor za kurjavo. V sosedni občini, Hrastju, je raznesel vihar posestniku J. Pelcenu tudi ostrešje iz hlevov. V župniji Sv. Križa, kakor se čuje, je udarila tudi strela v neko drevo, ker je gromelo in se bliskalo, da je bilo človeka groza, posebno še zdaj v tem času. Mnogo mnogo škode naredil je vihar, premetaval je križe in božje podobe po poljih, vaseh. Ne da se popisati, kaj smo občutili, zato vedno vzdihujemo: Mili Bog, obvaruj nas takih nadlog!

Z Murskega polja. Kot knjižničar našega kmetskega bralnega društva prav rad vem, da začenja solnce zopet ljudi vabiti ven na polje, in da ti-le ne bodo toliko utegnili pri knjigah sedeti. Ne kakor da bi se mi do knjižničarskega posla vnožalo, ne, čim več sem imel opravka, tem večje je bilo moje veselje; pa težko mi je vendar bilo vsikdar, kadar so po blagoslovu prišli fantje in dekline po «lepo povest,» ki še je niso brali, ker ves teden nisem bil v taki zadregi kakor tedaj; kajti kar sem komur dal v roke, se mi je vrnilo z opazko, to že poznamo. Večkrat se je prigodilo, da je kak priden bralec moral prazen iti domov. Kaj naj takemu dam prihodnjo zimo? Slovenski Gospodar tako lepo piše o potrebi slovenskega narodnega ponosa in lepe povesti so sredstvo prve vrste, da se ta ponos pospešuje. To opazovati, imam jaz najboljšo priliko. Ali mi je torej zameriti, če sem vsled zadrege, v kojoj so me mnogokrat spravili pridni bralci, postal skrajno nevoljen — ker vem, da naših najlepših povesti ljudstvo še ne pozna. Gospodje, ki jim je narodne pro-

buje mar, naj bi pač poskrbeli, da bi se našim marljivim bralcem pod slamnatimi strehami lahko podajalo najprimernejše blago naših mojstrov — pripovedovalcev kakor Jurčiča, Erjavca, Mencingerja, Stritarja i. dr! Še vsega Martina Krpana nikdo ne pozna. Koliko zlata leži pod grudo zemlje, ljudstvo pa zraven stoji tarnaje, da trpi pomanjkanje! Po leti pre tiskarne navadno nimajo prehudu dela, to bi bil čas, da bi se povesti tiskale, pa prav po ceni bi morala biti izdaja in prihodnjo zimo bi se naše ljudstvo že lahko z njimi naslajalo. Slovenci smo ljudje, ki preveč tožimo, a si premalo vemo pomagati; včasih je kaka stvar tako lahka, recimo, da je samo treba pripomniti, pa je, kakor neumni otroci, ki si ne vedo ponujati, stojimo in tarnamo in čakamo, da nas drugi narodi sunejo v kot. Torej še enkrat: prav po ceni prirejeno zbirko naših najboljših povesti nam dajte do prihodnje zime!

Spodnja Polskava. Vse povsod se že organizujejo kmetijske zadruga, kakor poročajo slovenski časniki in baš to je dalo tudi vrlim Polskavlantom duška, da se združijo, ker zadruga je pri nas potreba.

Gosp. J. Kač prišel je v našo sredino v nedeljo dne 11. febr. ter s svojim izvrstnim govorom razložil razmere kmetijskega stanu, v čemur mu vsi pritrjujemo. Njegove besede pa niso bile glas vprijočega v puščavi, ampak padle so na rodovita tla. Dal Bog, da bi tudi mnogo sadu obrodile.

Ker pa takrat ni bilo dovolj udov, sklicali smo drugo zborovanje v nedeljo dne 18. t. m. in takrat se je oglasilo 60 udov. Prebrala so se pravila in potem je sledila volitev. Izvoljenih je bilo enoglasno v načelnništvo 8 in v nadzorništvo 7 udov. Načelnik je izvoljen vrl krščanski mož gospod Janez Hrastnik, veleposestnik v Spod. Polskavi, namestnik gsp. Jakob Glaser in blagajnik gsp. Karol Hrastnik veleposestnik.

Vsi odborniki v načelništvu in nadzorništvu so krščansko-narodni možje ter bodo gotovo steber mlade osnovane zadruga. Imamo pa kakor povsod navadno tudi dovolj nasprotnikov zadruga, in žal, naši nasprotniki so celo posestniki. Toda le tisti, ki trobijo v rudeči rog. To nas pač prav nič ne straši, kajti pogum velja, in z združenimi močmi dosegli bodemo svoj cilj, ki nas bo pripeljal do blagostanja. Seve začetek je težak, saj imamo še besede g. Kača v spominu, da če danes vsadiš drevo, ti jutri ne bode že sadu rodilo, in z zadrugo je ravno tako, sedaj je še le osnovana in čez 1 ali 2 leti še tudi ne moremo Bog ve kaj vse imeti, pa le ne obupajmo, dragi kmetje, šlo bo vse v redu, akoravno je mala vstopnina in sicer 2 K in delež 10 K. Le pridno pristopajte, da bomo kmalu dosegli do 200 udov. Pomagaj nam Bog!

A. V.

Sladka gora. Anton Šebat, nad 40 let učitelj je 2. t. m. zatisnil svoje trudne oči v 65. letu. Ta blagi, bogaboječ gospod je bil rodom Gorenje blizu Bleda doma. Šole je obiskoval v Ljubljani, pozneje v Celovcu. Po prestanih skušnjah je bil nekaj časa pri rajnem škofu Slomšek, pozneje kot učitelj v Št. Jurju ob juž. žel., kjer se ga še danes radi spominjajo sedanji kmetje in kmetice, bivši njegovi šolarji. Rad je pripovedoval o tačasnih dobrih razmerah in tudi plačilih. Od tod je prišel zbog svoje marljivosti in vedne milobe v mesto Slov. Bistrico za učitelja, od koder si je čez nekaj let želel priti za samostalnega voditelja, vsled česar je dobil službo v Lembergu, kjer je imel to srečo, si pridobiti skrbne, tihe gospodinje, z njo pa tudi lepo, a malo posestvo na Sladki gori, na katerem je tudi sedaj v pokoju živel po prestanih težkih službenih letih in sicer v Čadramu, št. Jerneju, št. Kungoti n. P. Leta 1894. stopil je v pokoj, pa tudi kot penzionist ni miroval, temveč še supliral v Makolah, Laporju in v Črešnvcih.

Na vseh krajih trudil se je neumorno za pouk in pravo krščansko vzgojo mladine,

izmed katere je sedaj več visokih gospodov, deloval je s vso vnemo za blagor nje in ljudstva; bil je najboljši oče svojih 3 vrlih otrok, za katere je skrbel kolikor so mu dopuščale tačasne slabe razmere in suhe letine.

V zadnjih mesecih svojega življenja je večkrat pravil o veliki potrebi složnega delovanja učiteljstva z duhovščino, brez katere sloge ni mogoče doseči pravega smotra pri učeči se mladini, trdil je to tembolj kot stari v šoli osiveli učitelj ozirajoč se na svoje blago delovanje več kakor 40 let.

Do zadnjega zdiha je bil pri zavednosti in poslovesu okoli stoječih umrl je na Svečnico zvečer. V pondeljek 5. t. m. je bil pogreb, katerega se je vdeležilo izvanredno mnogo ljudstva in tudi 8 g. učiteljev ter šolarji iz Lemberga in Sladke gore s častitim učiteljstvom. G. nadučitelj od sv. Petra n. Med. selu Strmšek je pri hiši vzel slovo, kakor tudi ob odprtem grobu v tolažbo zaostalim, v čast rajnemu in vzgled sosedom. —

S pokojnim je — izginil iz naših vrst naroden in bogaboječ učitelj. Bodi mu trajen spomin! —

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Imenovani so avskultantom naslednji pravni praktikanti: J. Premšak pri okrož. sodišču v Celju, Fr. Šuklje in dr. Milan Geršak v Novem mestu, Ferdo Medic v Ljubljani in Ferdo Müller v Mariboru. — Finančni komisar g. Fr. Tuma je imenovan finančnim nadkomisarjem s sedežem v Mariboru, višji finančni respicijent Martin Voh pa finančnim komisarjem s sedežem v Celju.

Zaspanost političnih društev. Kolikor nam znano, sta samo dve politični društvi ugovarjali nemškemu hujskanju proti imenovanju drugega dež. šolskega nadzornika za Štajersko. To je žalostno! Dočim Nemci zborujejo in kričijo proti slovenskim težnjam, se Slovenci niti za svoje pravice ne zganemo. In kaj je nasledek? Vlada se boji nemškega krika, Slovence pa prezira, ker ve, da so pohlevni, mirni, da vsak udarec potrpežljivo prenašajo.

Viničarski in sadjarski tečaj se bo vršil na mariborski šoli od 5. do 17. sušca 1900. Opozorjamo čitatelje na inserat v 8 št. na 7 strani. Naj se le obilo Slovencev oglasi. Kteri Slovenci bodo odbiti, naj nam naznajo, da se bomo prepričali, po kakih načelih se ravnaajo pri sprejemanju v te tečaje.

To je larifari. Pravijo, da Štajarci ne dobimo drugega deželnega nadzornika, ker je tržaška «Edinost» prezgodaj vladino nakano izpovedala in se je sedaj začela nemška gonja. Bežite, bežite! Prvič ni res, da je «Edinost» to pred časom izdala, ker je reč bila vsaj že pol leta znana v štajarskih političnih krogih in drugič bi bilo jako smešno, ako bi si ministerstvo zaradi takega majhnega vzroka naenkrat premislilo in nam ne dalo nadzornika. Ni nemogoče, da si je ministerstvo samo naročilo nemško vpitje in zavolj lepšega se obdoljuje Edinost. V Avstriji je vse mogoče.

Slepar z markami, neki Benducci iz Florencia, se nahaja sedaj na Štajarskem. Mož spravlja v denarce znamke, ki so ponarejene, a čudovito podobne pravim znamkam. Pozor!

Poroka. Dne 26. febr. poročil se je v Mali nedelji g. Ant. Štupca, trgovec z gdč. Fatico Koroščevo. Ker je g. A. Štupca rodom Sodražičan na Dolenjskem in zelo čislana oseba, ravno tako njega nevesta iz imenitne ter rodoljubne Koroščeve hiše v Malinedelji, kličemo obema: Na mnogaja leta!

Fašenski orači. To je bila komedija v Bišu! Prišli so v soboto od urbane brega orat za debelo repo fašenski orači, našemljeni

kakor je stara navada po nekaterih krajih, in ravno so srečno naleteli na orožnika. Pravo slepomiškanje se je začelo. Gonjač je moral orožniku izročiti svoje vprežene šeme, iz katerih so strgali komote ali kaj so že imeli svetlega ali rudečega na sebi, plužar je moral svoj plug pustiti v Bišu, a svojo dragoceno biserno obleko — stari obrnjeni kožuh — je odložil v neki listnjak, tudi nositelj klobas, belic itd. je jezen pustil svoj mastni koš v listnjaku v shrambo: slednjič pa še je orožnik zabilježil njih imena zavoljo večkrat. Bilo bi hasnovito, da bi tako tudi ponočnjake večkrat polovili, in še one nepotrebne kolednjake z godbo pred Svečnico, a ob Janževem ponočna dekleta, prišedša iz spodnjih krajev.

Cerkvene novice. Na Spodnji Polskavi smo imeli sv. misijon od 27. januarja do 5. februarja. Vodili so ga oč. oo. lazaristi iz Maribora s pomočjo celjskih kapucinov in domačih duhovnikov.

Šole zaprte. V Slovenski Bistrici, v Zgornji in Spodnji Polskavi so šole vsled ošpic na negotov čas zaprte.

Prijatelji šole. Deželni šolski odbor je izrekel zahvalo nadučitelju v Podgorjah g. Matiju Šmiđu za nadzorovanje pri zidanju nove šole, grajščaku Gosletu v Hrastniku zaradi darežljivosti nasproti ljudski šoli v Kozjem.

Iz šole. Razpisano je učiteljsko mesto na Konjiški okoliški šoli, v Slivnici pri Šmarju in v Vuzenici, učitelj-voditeljsko mesto v Češnjicah in nadučiteljsko mesto na Frankolovem. Prošnje se morajo vložiti do 10. marca. — K Sv. Jakobu v Slov. gor. pride kot učitelj Franc Kotnig, dosedaj učitelj-voditelj v Gabrovici na Primorskem, gca. Elvira Vipauc je v Št. Jakobu v Slov. gor. stalno nameščena. Kot učiteljica ročnih del v Vidmu se je postavila gospica Klotilda Tramšek.

Razširjenje šol. Dvorazrednica v Dornavi pri Ptuj in dvorazrednica na Majšbergu se razširita v trirazrednice.

Pošne novice. Pošna praktikanta v Mariboru Maks Ane in Fr. Steindl sta postala asistenta ter prideta v Beljak. Pošni odpravitelj Ant. Mišan pride v Zidani-most. Pošna oficijala Jakob Duscher iz Zidanegomosta in Fr. Gerl iz Ptuja prideta v Gradec.

Premeščen je asistent pri finančno-računskem oddelku g. Aleksander Ussar iz Ptuja v Gradec.

V Zalcu je umrl dne 22. febr. g. Karol Žuza, ki je bil svoječasno tudi žalski župan.

Umrl je v Gradcu dne 24. febr. naš rojak (s ptujskega polja) vpokojeni profesor ljubljanskega učiteljišča g. Jakob Predika.

Izpred oltarja v grob. V Vitanju je bila poročena 18. febr. t. l. čvrsta 24 let stara deklina Marija Gradišnik. Ob silnem nalivu 20. febr. se je močno prehladila, vnela so se jej pluča: 24. febr. je umrla.

Krajni šolski svet pri Sv. Jakobu v Slov. gor. je v svoji seji dne 25. t. m. izvolil narodnega gostilničarja gsp. Matija Peklarja načelnikom. Častitamo mu, kakor tudi novemu krajnemu šolskemu svetu, ki je po vseh svojih udih pravega narodnega mišljenja.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Zadnje nedeljo je zborovalo tukajšnje politično društvo ter je pri jako številni udeležbi enoglasno sprejelo naslednjo resolucijo: »Politično kat. gospodarsko društvo, danes zbrano, odločno ugovarja počenjanju nemških radikalcev in županov spodnjestajarskih mest in trgov, kateri nasprotujejo vladi, ko namerava postaviti slovenskega nadzornika našim slovenskim šolam. — Na Spodnjem Štajarskem prebiva 90% Slovencev in le 10% Nemcev. Ta ogromna večina vendar zasluži, da šole nadzoruje človek, kateri je popolno zmožen slovenskega jezika, ker mu je zraven tudi nemščina znan jezik. Zbrani društveniki prosijo slovenske poslance, naj vse storijo, da predrznost te vrste Nemcev odločno zavrnejo. « Dobro bi bilo, da bi se sklical velik shod slovenskih županov, na katerem bi se Nemcem dal dostojen odgovor. — Koncem zborovanja

je bila prosta zabava, in petje v občno zadovoljnost.

Jareninsko politično društvo je v odborovi seji v nedeljo dne 25. febr. soglasno in med splošnim odobravanjem sklenilo protest zoper krivično rovanje štaj. nemških nacionalcev v zadevi imenovanja drugega šolskega nadzornika za Štajersko in se je odposlala prošnja na poslansko zbornico, da ona prisili vlado, da takoj imenuje drugega ljudsko-šolskega nadzornika za slovenske ljudske šole in sicer moža slovenske narodnosti in slov. mišljenja. Peticija se je odposlala poslancu Žičkarju.

Drobiž po 2 in 20 vinarjev bo bržkone odpravljen, ker je baje jedina ovira, da se nova veljava ne more naglo udomačiti med ljudstvom. V finančnem ministerstvu se neki že resno pečajo s to zadevo.

Slovenska gimnazija v Ptujju. Po Spodnjem Štajerskem se je začelo gibanje, da se v Ptujju ustanovi slovenska gimnazija. Uredba sedanje nemške gimnazije v Ptujju je neznosna za nas Slovence.

Nova iznajdba Slovenca. Slovenski ključavničar v Celju g. Ivan Rebek je izumil nov aparat za streljanje proti toči. Novi aparat strelja močno in hitro ter je izključena pri njem vsaka nevarnost za strelca.

Iz drugih krajev.

Vojska v Južni Afriki. Najnovejša zanesljiva vest iz vojske je, da se je burski general Cronje udal angleškemu generalu Robertsu. S Cronjetom se je moralo udati kakih 3000 vojakov, drugi pa so že prej odšli. General Cronje se ni mogel delj časa Angležem ustavljati, kajti njegovim 3000 vojakom stalo je nasproti 40 000 Angležev. Pravzaprav so ga prisilili k udaji angleški topovi. Cronje se je držal celih 11 dni. Tudi Angleži hvalijo pogumnost in neustrašenost burskega generala.

Prvi podpredsednik državne zbornice bi naj postal po želji Nemcev radikalec Prade. Danes v četrtek bi morala biti volitev. Toda ker v predsedstvu ni Slovana, Čehi in Slovenci nočejo voliti Pradeta, ampak so imeli včeraj skupno sejo ter se pogovorili za Čeha dr. Žačeka. Ta odločen korak pa je tako ustrašil Poljake in konservativne Nemce, da se je včeraj takoj sklical izvrševalni odbor desnice, o katerem se je mislilo, da je že za vselej zaspal. V odboru se ni doseglo sicer še nobeno sporazumljenje, ampak le toliko, da se bo volitev vršila še le v ponedeljek. Slovenci volilci se veselijo, ko vidijo svoje poslance ob strani Čehov.

Mladočehi so zmagali v mestni skupini Šlan s svojim kandidatom dr. Čelakovskim. Toda boj je bil hud in še le v ožji volitvi je propadel češki radikalec dr. Baxa.

Napad Lucchenija na nadzornika jetnišnice Perrinija v Genevi. Predzadnje nedeljo sta ubežala dva jetnika iz jetnišnice v Genevi, kjer je zaprt tudi morilec naše cesarice, Lucheni. Vsled tega se je poostriela ječa vsem jetnikom ter se je začelo strožje paziti na nje. Nekoliko tega poostrenja zadelo je tudi Lucchenija in sicer je odredil nadzornik jetnišnice Perrini, da bo dobival Luccheni odslej samo eno knjigo na teden za čitanje. Luccheni je bil s to novotarijo nezadovoljen in je prosil, da ga odvedejo k nadzorniku, da se mu pritoži. To so storili, ali nadzornik mu je povedal, da mu za sedaj ne more pomagati. Na to so Lucchenija odpeljali v celico. Tam je postal jako nemiren in nevoljen. Čez nekaj časa je naprosil stražarje, da ga zopet popeljejo k nadzorniku. Tu je začel Luccheni skoro zahtevati od njega, da mu dovoli več knjig na teden. Nadzornik ga je strogo zavrnil ter mu odgovoril, da ostane pri tem, kar je odredil. Nato je obrnil hrbet Luccheniju. Luccheni pa je vskliknil: Gospod nadzornik, Vi boste obžalovali to. Na te besede se nadzornik zopet naglo obrne proti Luccheniju — a Luccheni je v tem hipu zamahnil proti z njemu z

desnico, v kateri je držal neko orodje. Nadzornik se umakne naglo ter še pravočasno, da ga ni Luccheni zadel. Potem popade Lucchenija in med njima se je vnel hud boj. Stražarji, ki so stali pred vrati, so začuli ropot v sobi in so pritekli nadzorniku na pomoč ter so uklenili Lucchenija. Odpeljali so ga v podzemeljsko temno celico, iz katere sme le vsaki tretji dan nekoliko na zrak. Orodje si je naredil iz ključa, katerega je na tleh zbrusil v bodalo.

Krvnikom na Dunajn je imenovan Jožef Lang. Prosilcev je bilo 18. Lang je izboren telovadec, v navadnem življenju pa je bil točaj kave ter je večkrat prostovoljno že pomagal pri obešanjih.

Društvene zadeve.

Vabilo. K odborovi seji družbe duhovnikov lavantinske škofije dne 6. marea t. l. v torek ob 11. uri predpoldan uljudno vabi č. gg. odbornike. predstojništvo.

Slovenska čitalnica v Mariboru je priredila zadnje soboto dne 24. febr. elegantno maškarado v Narodnem domu, ki je bila prav dobro obiskana. Kmalu po 8 uri zvečer so začele prihajati lepe maske, ki so skraja kaj tajnostno med seboj šepetale, da bi se ne izdale radoznalim gledalcem. Naj naštejemo nekatere maske, ki so nam ravno še ostale v spominu in ki smo jih mogli razbrati iz živahnega vrvenja in drvenja. Prišli so trije domini (karminrudeči, rosa in črni), nagajiv bebe (svetlorosa), dve brhki Gorenjki, ljubezniva Korošica iz Ziljske doline, črnooka Dalmatinka, evropsko vzgojena Japonka, vedeževajoče ciganke, mlada Hrvatica, krasno modro nebo s svetlim solncem, lepo večerno nebo z brezštevilnimi zvezdicami itd. itd. izmed moških mask so vzbujale pozornost: princ, Grk, Črnogorec, Burec, različni klovnji itd. itd. Razvilo se je kmalu živahno kramljanje in zabavanje. Videlo se je, da se nihče ne dolgočasi. Prirediteljem tega večera gre vsa čast in hvala!

Zabaven večer je priredila «Slovenska čitalnica» 26. febr. kot odhodnico svojemu članu gosp. Cerjaku. Zbralo se je lepo število dam in gospodov, da še zadnjikrat preživijo v družbi s spoštovanim in ljubljenim soudom. Večer je bil jako prijeten.

Kat. delavsko podporno društvo v Vitanju je imelo 25. febr. prav dobro obiskan shod. Iz letnega poročila je razvidno, da se je tekom leta 1899 društveno premoženje pomnožilo od 169 na 230 gld., čeravno so tekom leta dobivali bolani in obnemogli udje obilo podpore. Do zdaj se je odbor držal pravila, da dobiva ud, ki plačuje po 40 vin. na mesec udnine, po 4 K podpore na mesec; kdor plačuje po 60 vin., dobiva na mesec po 6 K, če zbolí. Pri občnem zboru je pristopilo več novih udov k društvu. To društvo se je ustanovilo l. 1896 najprej za drvarje v Rakovcu, ki niso zavarovani proti nezgodam ali boleznim pri nobeni zavarovalnici. Komaj, ko so drvarji pristopili k našemu društvu, so nemškutarji zahtevali od drvarjev, da je treba zavarovati jih pri boleniški zavarovalnici. Ker jim je bilo pretežavno na dve strani plačevati, so iz našega društva razun enega vsi izstopili. A zdaj spoznajo zopet dobroto kat. delavskega podpornega društva in 25. febr. jih je nekaj prišlo v kat. del. podporno društvo nazaj. Nemškutarji delajo pač povsod zgago; a slednjič se vendar ljudem odpirajo oči.

Poučen shod na Pilštanju. V nedeljo dne 4. marca popoldne ob 2. uri je zborovanje kmetijske zadruge »Pilštanj z okolico« v prostorih Jož. Gubenskega na Pilštanju. G. Ivan Kač govoril bode o umetnih gnojilih. K obilni udeležbi vabi odbor.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali: Sl. posojilnica v Mariboru 700 K, sl. hranilno in posojilno društvo na Ptujju 200 K, sl. posojilnica v Brežicah 20 K, čast. gosp. Martin Meško, župnik na Kapeli 6 in neimenovan 4 K.

Gospodarske stvari.

Vrednost gnojnice.

Vsaki kmet ve, koliko je vreden hlevski gnoj, redkokdaj pa vidiš, da bi kmetje tudi gnojnico tako nabirali kakor gnoj in jo potem tudi prav porabili. Nikjer se pri nas ne vidi gnojnične jame, povsod pa, da teče gnojnica po potu in po vasi naprej. To kaže, da večina naših kmetov ne vedó, da more gnojnica na naših poljih, posebno pa na travnikih, mnogo koristiti in hlevski ali pa umetni gnoj nadomestiti.

Glavne tvarine v gnojnih sploh so: dušik, fosforova kislina in kali; te tvarine kupujemo tudi v umetnih gnojilih. V gnojnici nahajajo se 0.15% dušika, 0.50 kalija in nekaj kisline. Ako računimo po vrednosti umetnih gnojil, je en hektoliter gnojnice vreden 25 kr. Od ene srednje goveje živine se dobi na leto okoli 30 do 40 hektolitrov gnojnice; od 5 krav na pr. se lahko nabere na leto 150 hektolitrov gnojnice in ako hektoliter računimo samo po 20 kr., iznaša na leto 30 do 49 gld. Kakor se pa sedaj ravna z gnojnico, da se namreč deloma posuši, deloma pa izteče, izgubimo gotovo polovico, ali pa vso zgornjo vrednost, t. j. do 20 gld. Ta dokaz je sicer le teoretičen (bolj znanstven), vidi se pa vendar, da je nepravilno ravnanje z gnojnico kmetu v veliko škodo.

Navadno se gnojnica zbira v odprtih in plitvih gnojničnih jamah poleg hleva. Potrebno pa je, da se jame iz cementa in kamna naredé; v majhnih kmetijah, kjer nimajo veliko živine, more jo kmet sam napraviti in namesto cementa in kamna naj vzame glinjo (ilovico). Glavna reč je le, da gnojnica ne more izteči. Naravnost iz hleva v jama naj se naredi jarek, po katerem teče gnojnica iz hleva. Za izvožnjo na polje se naj rabi sod ali druga primerna posoda. — Gnojnici pa manjka fosforove kisline. Ta važni snov pa rastline ravno tako potrebujejo, nego dušik in kalij, ki sta v gnojnici. Večletno gnojenje s samo gnojnico pouzroča nastop raznih plevel; to se je že marsikateremu dogodilo in ga vstrašilo. Manjkajoča kislina se nadomesti s superfosfatom. Na 400 litrov gnojnice se vzame 1 kg. superfosfata, ali pa na 100 litrov ¼ kg.; 100 kg. superfosfata stane 11 K 40 v, in na tej množini ima en kmet celo leto zadosti.

Najugodnejši uspehi se z gnojnico dosežejo na travnikih. Pri sodu mora biti na zadnjem kraju voza luknja in naprava, da se iztekajoča gnojnica enakomerno razdeli, in sicer tako široko, kakor je širok voz. Travnik se gnoji navadno v marcu ter aprilu, ob letu pa neposredno po košnji; izrastla trava se z gnojnico ne sme gnojiti, ker bi vtegnila po nji dišati. Opomniti moram še, da je sveža gnojnica zo mlado travo preojstra in da jo je treba pustiti nekaj tednov v jami. Ako je pa treba travnik s svežo gnojnico politi, naj se pred porabo prilije polovica vode, da gnojnica postane manj ojstra. Kmalu se na travnikih vidi, da je na pognojenih krajih trava bolj temna, večja in tečnejša. Poskušnje so pokazale, da v mnogih slučajih gnojnica isti uspeh prinese, kakor umetna gnojila. V Švici, kjer je živinoreja na jako visoki stopinji in kjer so kmetje večinoma v blagostanju, skrbno nabirajo vsako kapljico gnojnice in povišajo ž njo doneske travnikov. Pri nobeni hiši ne manjka gnojnične jame in po vsaki košnji na novo pognoje travnike. Kmetje, glejte torej bolje na gnojnico, saj nabiranje ne stane nič. Porabite jo za gnojenje travnikov, da tako pridelate več krme; s tem bode mogoče več ali pa boljšo živino rediti. — Ta izvrstni gospodarski članek povzeli smo iz koroškega «Mira», katerega ob tej priliki premožnejšim našim rodoljubom prav toplo priporočamo.

Bilanca

Hranilnega in posojilnega društva (posojilnice) v Ptuj, registrovane zadruga z neomejeno zavezo za XVI. upravno leto 1899.

Aktiva:				K	h	Pasiva:				K	h
1	Hiša vlož. št. 346 Ptuj	K	93149·10			1	Stanje glavnih deležev	K	3800—		
2	Inventar te hiše	>	1740 80	94889	90	2	Stanje opravnih deležev	>	97158·60	100958	60
3	Hiša vlož. št. 52 Ptuj	K	12614·58			3	Hranilne vloge kapitalizovanimi obrestmi vred			1531332	63
4	Inventar te hiše	>	301·70	12916	28	4	Neizplačane obresti glavnih deležev			259	10
5	Inventar v pisarnici			154	—	5	Za leto 1900 predplačane obresti			13380	06
6	Posojila zadružnikom			1530637	96	6	Splošni rezervni fond	K	30665·70		
7	Zaostale obresti od posojil			13299	98	7	Spec. rezervni fond za slučajne zgube	>	164692·22	195357	92
8	Naloženi denar pri drugih zavodih	K	154473·10			8	Penzijski fond za uradnike			9388	96
9	Nevzdignene obresti od tega	>	4889·35	159362	45	9	Predplačana najemnina			53	32
10	Naloženi denar v poštne hranilnici	K	8112·08			10	Čisti dobiček			12144	46
11	Nevzdignjene obresti od tega	>	72·54	9184	62						
12	Vrednost tiskovin			62	70						
13	Predplačani davek			232	38						
14	Gotovina dne 31. decembra 1899			42134	78						
				1862875	05					1862875	05

Hranilne vloge obrestujejo se po $4\frac{1}{2}\%$ ter se obresti polletno kapitalizujejo. Posojila dajejo se na osebni kredit na 6% , na hipotekarni kredit (proti vknjižbi) na $5\frac{1}{2}\%$ in, če je dana pupilarna varnost na 5% obresti. Rentnino plačuje posojilnica sama.

Na Ptuj, dne 31. decembra 1899.

Ravnateljstvo.

Kathreiner

je samo pravi v znanih
Kathreinerjevih zavojih!

Zatoraj nikoli v odprtih ali v drugih za prevranje računajočih ponarejenih zavojih.

Kathreiner Kneippova sladna kava
je najokusnejša, kakor tudi edino zdrava in zraven tega najcenejša primes k bobovi kavi.

Kathreiner Kneippova sladna kava
bode z veseljem in z vedno raztočem učinkom v stotisoč družinah použita.

Kathreiner Kneippova sladna kava
je tam, kjer se zavoljo zdravja bobova kava prepove, najboljši nadomestek.

Semena za peso

kakor tudi raznovrstna semena za vrtnarijo in poljedelstvo, vzlasti za različne

trave

čista ali mešana, priporoča

M. Berdajs,

trgovina s semenom in mešanim blagom
v Mariboru. 1-12

Harmonij

je takoj na prodaj še skoraj nov, ameriškega sistema, s 3. spremeni, 5 oktavami in jako milim glasom, za 65 gl. pri organistu v Rajhenburgu ob Savi.

Spretna in zvesta

deklica za prodajnico v večji zganjarski obrti se išče. 4

Vprašanja in spričevala se pošiljajo Ivanu Strašil v Ptuj.

Zaloga uradno potrjenih tiskovin.

Pozor!

Kedor potrebuje gotovo dober

gumi za ceplenje trt

naj si ga naroči v trgovini

J. N. Petersič-a v Ptuj-u
zraven okraj. glavarstva.

≡ Cena primerno nizka ≡

Trgovina s papirjem in galant. blagom.

Hišnik in viničar

oženjen, s štirimi delavskimi močmi se išče. Kje, pove upravnistvo. 1

Lekarna
Trnkóczy
v Ljubljani (Kranjsko)
priporoča naslednja, dobro preskušena zdravila:

Najceneje se dobiva v tej lekarni pri naročitih po pošti, ter se od tu pošilja koj celo samo en komad.

Stedljivim gospodinjam, dojenčkom, otrokom, nervoznim, rekonvalescentnim, slabotnim, tistim, ki trpijo vsled pomanjkanja krvi in bledice, vsakemu bolniku, sploh vsakemu se priporoča mesto slabe, razburjajoče kave in ruskega čaja **dr. pl. Trnkóczyjev kakao-sladni čaj** kot okusno, redilno, zdravo in ceno živilo. Zavoj (1/4 kile vsebine) 20 kr., 14 zavojev samo 2 gld. 25 kr.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

želodečne

kapljice. Dobro sredstvo za želodec. — 1 steklenica 20 kr., 1 tucat 2 gld.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

krogljice

odvajalne (čistilne) čistijo želodec. — skatlja 21 kr., zametek 1 gld. 5 kr., —

Pocukrene krogljice. 1 skatolja 40 kr., 3 skatulje 1 gld.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

prsni,

pljučni in kašljev sok ali zeliščni sirup, sestavljen z lahko raztvarljivim vapnenim železom, utiša šelka, raztvarja sliz, ublažuje bol in kašelj, vzbuja slast do jedi in tvori kri. — 1 steklenica 56 kr., pol tucata 2 gld. 50 kr.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

protinski

ali drgnilni cvet (udov cvet, Gichtgeist) je kol bol utešujoče, ublažujoče drgnenje za križ, roke in noge, kot zopet poživiljajoče drgnenje po dolgi hoji in težkem delu itd. priporočljiv. — 1 steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gld. 25 kr.

Doktor pl. Trnkóczy-ja tinktura za

kurja očesa,

izkušeno sredstvo zoper boleča kurja očesa, bradovice, utrpjenje kože, žulje in ozeblino. Ima to veliko prednost, da se samo le s priloženim čopičem bolečino namaže. Steklenica po 40 kr., 6 steklenic 1 gld. 75 kr.

Varstvena znamka.

Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, poljedelcev, živinorejcev itd. obrnena na ohranjenje zdrave in krepke živine, opozarjamo jih posebno na naše dijetetične redilne preparate za živino. 9-12

Dokt. pl. Trnkóczya

Živinski

redilni prašek za notranjo rabo pri kravah in konjih. Ze skoro 50 let z najboljšim uspehom v rabi, kadar živina noče žreti, za zboljšanje mleka. Zametek z navodom kako se more rabiti 50 kr., 5 omotov 2 gld.

Prašičji

redilni, krmilni prah. Varstveno in dijetetično sredstvo za prašiče. Za znotranjo rabo, služi za tvorbo mesa in tolašce. 1 zametek 25 kr., 5 omotov samo 1 gld.

Varstv. z namka.

Fotografski zavod
Henrika Krapek,
je najstarejši v Mariboru
v Fritsch-evi vili, Badgasse št. 11.
Dohod k vili skoz Grabengasse, Bad- in Fabriksgasse.
Priporoča fotografska dela vsake vrste od medajlonove do človeške velikosti, ter vse najboljše in najhitreje izvršuje.

Generalna agentura v Gradcu
c. kr. pr. Riunione Adriatica di Sicurta
v Trstu — in zavarovalna akcijska družba zoper nezgode na Dunaju
priporoča svojega glavnega zastopnika za Maribor in nadzornika za Sp. Štajar gsp. 2-2
Alojzija Servec,
ki sprejema naročila vsake vrste zavarovanja za življenje, zoper ogenj, za prevažanje stekla, zoper točo, kakor tudi zavarovanja zoper nezgode za osebe, korporacije, ognjegasilce in druga društva.
Pisarna se nahaja v Mariboru na Tegetthofovi ulici 44.
Vsa potrebna pojasnila se dobe zastonj!

Umetno-obrtna delavnica
cerkvenih kamnoseških in podobarskih del
kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega izvedeneca
v Mariboru,
Kokoschinegg-Allee, Hilariusstrasse, Carneristrasse.
Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd.
Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.
Posebno se bavi z napravo nagrobnih spomenikov. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, marmorja, granita in sijenita.
Solidna postrežba in prav nizke cene. 4

Važno za poljedelce!
Janez Riegelbauer, Ptuj
trgovina s špecerijo in semenom
priporoča: Štajarsko deteljo ki je 3 leta prosta predenice (žide), francosko lucerno ki je 7 let prosta predenice. — Najboljšo vrsto mrkve, pese (korenja). — Traviška semena, sortirana in mešana za dobro, mokro in suho zemljo. — Vse vrste vrtnarskih in rožnih semen.
Opozarjam, da kupčujem s semenom najboljše kaljivosti in čistosti in ga prodajam po najnižji ceni. 2-2

Na prodaj!
Zemljišče obstoječe večinoma iz travnika z dobro krmo, njive, gošče, sadonosnika dobro zasajenega in vinograda. Poslopje je zidano. Kupci so povabljeni k posestniku samemu na Požeg št. 11 v franski župniji. 1-4
Anton Mihelak.

KUVERTE
s firmo priporoča
tiskarna sv. Cirila v Mariboru

80% očetni cvet!!
Ako hočete dober ocet sami narediti, vzemite od mojega 80% očetnega cveta 1 kg., pomešajte ga z 30-40 litrov sveže, studenčne vode, vse dobro zmešajte in izvrsten ocet je gotov. Prepričali se boste, da niste nikdar še imeli tako okusnega octa (jesiha), in vendar po ceni.
1 kg. očetnega cveta velja 2 kroni. 10-2
R. Bračko v novi poštni hiši v Ptuj.

Barvarija!
V moji barvariji se v delo sprejema sledeče: ženske obleke, sukne, robci, platno in vsakovrstne reči po najnižji ceni.
Muršec, 2-3
barvar poleg Hutarja v Ptuj.
Službo organista
2-2 in mežnarja
bi sprejel rad oženjen, z dobrimi spričevali na večji fari do velike noči, ali pa s 1. majnikom.
Naslov pove upravništvo lista.

Vožnje karte in tovorni listi v

AMERIKO

Kraljevi belgijski poštni parnik
Red Star Linie, Antwerpen
vozi naravnost v

Nori Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr.
avstr. vlade. — Natančna pojasnila daje:

Red Star Linie, Dunaj
IV. Wiednergürtel 20

ali pa

Anton Rebek v Ljubljani —
Kolodvorske ulice 34.

Julij Popper, Innsbruck —
Bahnstrasse 8.

Na prodaj.

Novozidana hiša v koroškem predmestju je na prodaj ali pa se tudi zamenja za kako posestvo na deželi. Hiša nese 450 gl. letno. Naslov: **Marija Kicker, Kärntnerstrasse 67, Maribor.**

Trgovska hiša

z urejeno prodajalnico in gospodarskim poslopijem, popolnoma novo zidana, čisto pri cerkvi v Št. Andražu v Slov. gor. se takoj proda ali da v najem. Kupec imajo prednost. Povpraša se pri

Gustav Pirhanu, trgovcu
v Mariboru. 2-3

Hiša v Mariboru

Koroške ulice, 116, v kateri se nahaja četrto stanovanj, vrh tega gospodarsko poslopije, vodnjak, velik lep vrt z vinsko brajdo in sadonosnikom (tudi lep prostor za zidanje), tudi nekaj polja je na prodaj pod ugodnimi pogoji vsled družinskih razmer. (Sedanja najemnina znaša 528 K.) Več pove lastnik istotam.

Na prodaj!

Hiša v prav živahni ulici v Ptujju z mesarske obrtjo in poleg nekaj polja, se proda pod prav ugodnimi pogoji. — Povpraša se pri **Francu Winkler, Ptuj.** 1

Proda se

lepa hiša s 4 izbami, na najlepšem prostoru in razgledu v trgu na Ptujjski gori, z novim gospodarskim poslopijem in novim studencem z lepim sadnim vrtom in če kdo želi tudi z njivami in drugim sadnim vrtom in gorico, kar pa je za 10 minut oddaljeno. Hiša je sposobna za vsako obrt, kakor tudi za zasebnike. Proda se takoj zavoljo odpotovanja. Vse natančneje se izve pri **Aloju Repa posestniku na Ptujjski gori pri Ptujju.** 2-2

POLJE

v pekarski občini, meji na Studence, je na prodaj. Povpraša se: **Studence (Maribor) št. 55.** 2-3

Vabilo

k
rednemu obč. zboru,
hranil. in posojil. v pri Mar.
Snežni na Velki,
reg. zad. z neomejeno zavezo

ki se bode vršil v četrtek dne
15. marca 1900 ob 2. uri popoldne v navadni posojilnični pisarni s tem-le dnevnim redom:

Dnevni red:

1. poročilo načelstva.
2. Poročilo računskega pregledovalca o letnem račun.
2. Odobrenje letnega računa za leto 1899.
4. Sklepanje o porabi čistega dobička.
5. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
6. Razni predlogi.

Ako bi pa ob zgoraj določeni uri ne prišlo zadostno število združnikov, da bi bil občen zbor sklepčen, vrši se drugi občen zbor ob treh popoldan ravno tam in s tistim dnevnim redom, pri katerem se bo ne oziralo na število združnikov brezpogojno sklepalo.

Naznanilo.

Želim kupiti cepičev samih čistih in nepokvarjenih vrst in sicer: šipona, rizlinga, žlahtnine, silvanerja, belega burgundca in beline. Kdor ima na prodaj, naj se oglasi pismeno ali osebno pri **g. Antonu Slodnjak, trtnarju v Juršincih.** 2-2

Učenec

ki ima veselje do krajaštva se sprejme. **Poberževa cesta 7,** pri sv. Magdaleni, Maribor.

Oves

(Willkomm.)

To najtežje pleme ovsu stori v vsaki zemlji, najprej dozori in najbolj plenja. Ima visoko, za krmenje prav dobro slamo a ne poleže.

Ker se mora redko sejati, zadostuje 50 kil na oralo. Pošilja se 25 kil za gl. 4'50, 50 kil za gl. 8'50, 100 kil za gl. 16 z nrežo vred.

Vzorčne vrečice po 5 kil s pošto, ako se naprej vpošlje gl. 1'50 franko.

Oskrb. graščine Golitsch-eve pri Konjicah, Štajarsko. 3

Mlada drevesca

prodaja **Valentin Porenta v Pevnu pri Škofjiloki.**

Hruške čez 2 metra visoke, lepe, komad po 70 vin.

Hruške 2 metra, ali malo manj, komad po 50 vin.

Jabolka čez 2 metra, kom. 60 vin.

Jabolka 2 metra ali malo manj, komad 40 vin.

vse na postajo Škofjaloka postavljeno. Manj kot 10 komadov se ne pošilja. 2-3

● Kdor hoče 400 mark⁴⁰ ●
● garantirano mesečno lahko ●
● in pošteno zaslužiti? Naj ●
● pošlje naslov z znamko: ●
● **V. 21 Annoncen - Exped.** ●
● **K. F. Wojtan, Leipzig-Lnd.** ●

Karol Tratnik,

izdelovatelj cerkvenega orodja in pa posode stolne ulice št. 1. v **Mariboru,** Domgasse Nr. 1

Priporoča se preč. duhovščini
za naročila cerkvenih orodij:

monštranc, kelihov, ciborijev, lestencev, križev, svečnikov, itd. v različnih zlogih.

katere prav lepo in trpežno izdeluje.

Staro cerkveno orodje prav dobro popravljam, pozlatim ali posrebrim v ognji.

Za vse svoje izdelke jamčim, priznalna pisma naročnikom na razpolago.

☛ Svoji k svojim. ☛

Za kmete! Za vinogradnike!

Da se uniči grenkuljica in divja gorčica, kakor tudi, da se oškropijo vinogradi, in pa da se pokončajo drevesni škodljivci, izumila sta

Ph. Mayfarth in drug

patentirane, samotvorne noseče ali vozeče kropivnice

Syphonia

ki so najbolj vporabljive in ki samotvorno kropijo tekočino po rastlinah, ne da bi bilo treba pumpati. Veliko tisoč teh kropilnic se porablja in mnogo pohvalnih priznanj potrjuje vrlino proti vsem drugim sistemom.

Odlikovano z nad 400 zlatimi, srebrnimi in broncastimi kolajnami.

Natančne imenike in mnogobrojna priznanska pisma zastoj. — Zastopniki in prekupci se želijo.

Zahtevajte narisane in popisane cenike od

Ph. Mayfarth in dr.

c. kr. a. p. fabrika gospodarskih strojev, spec. za stroje stikalnic grozdja in sadja. — **Dunaj, II. Taborstrasse 71.** 7-9

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu vsakovrstne podobice, molitvenike,

rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobice je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak uad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Slovinci! podpirajte narodne zavode, šole itd.